

प्रवेश सं
२८१५८

विषय: वीड़ि

क्रम सं

न्यम दिल्ली राज्य विद्यालय

पत्र सं
८-१५

प्रधानकार

खलोह सं

अक्षर सं (दस्ती)

दर्क्षि सं (पृष्ठे)

४३

✓

आकास
प.७X४.३.

लिपि: २.८१.

आवाहन: ०३७।

च० विवराद

श्री० प्रद्य० श्र० प्र० ०--१५ राम० मी० ३०--१६७१--४० ०००

०१ - $\frac{92}{82}$

००४२५६

मवस्यघङ्गीचेतियास्कः॥ धोररूपे अतिक्रमरूपेविषमरूपेनानारूपे अविनाशिनिविनाशुरहिते ॥ ईशि हे
 कृत्येत्वं जंभिता आकस्य युक्ता सता आयोसले शरहिता सती स्वयं अद्वनं अभूतं भूतं रहितं पंचम सहभूतं रहितं
 मतं तव कर्त्ता रंख यमाद्यग्नहीत्वा प्रतिगम्णस्व प्रतिगत्वा इष्ट॥ २६॥ त्वमिंद्रो यमो वरुण
 स्वमापो ॥ न रथानिलः त्वं ब्रह्मा चैव रुद्रश्वत्वा इच्छैव प्रजापतिः ॥ इति ॥ २७॥ इयं कृत्यायाः स्तुतिरिति स्य एषाहेऽहं
 त्वैतेषां इत्यादि-अनिलशाहेन वायुः। तदृशदेव स्तुतिः ॥ तदृष्टातूर्णमसुत इति नैरुक्ता इति निरुक्तितो दिष्टुर्वा प्रजा
 पति ईश प्रजापति इति ॥ २८॥ — आवर्तध्वं निवर्तध्वं मतवः परिवत्सराः अहो रक्तात्रा श्वाद्या श्वदिरामश्व प्रस्त्रिश्व
 मे ॥ इति ॥ २९॥ अनया कृत्याग्नस्तः कृत्याप्रतिमो च नायदे शकारनिर्लोको शार्ययते ॥ हेतुकत्वमेम महत्याग्नस्तस्य कृ
 त्याप्रतिमो च नाय आवर्तध्वं अमेसुखी भूय वर्तध्वं अतरावनिर्वर्तध्वं ॥ अस्मात्प्रश्नात् निवृत्ताभ्युवता ॥ एवं परिवत्स
 त्याप्रतिमो च नाय आवर्तध्वं अमेसुखी भूय वर्तध्वं अतरावनिर्वर्तध्वं ॥ अस्मात्प्रश्नात् निवृत्ताभ्युवता ॥ एवं अहो रक्ताः ॥ वर्तध्वं
 राः मेआवर्तध्वं निवर्तध्वं ॥ परिवत्सररावेन अयने उच्येते ॥ अब्दशद्वास्पदपथगुपादानात् ॥ एवं अहो रक्ताः ॥ वर्तध्वं

निवृत्तं ध्वने। एवं अव्याख्या-अदर्शवेद् न संवत्सरा उच्यते। एवं हैदृष्टः यूर्वीद्युपः प्रसिद्धाः प्रिदिश्च आविदि कृशदेव
 आवेषादिदिश्च उच्यते॥४॥ एतम् यम् वरुणं सोमं तमा योनिमपानितं। अज्ञाहृत्य पश्यत्रै वेगुलाद्य भिक्षु
 तं॥५॥ एतम् हृत्येत्य यम् वहनं सोमं नारदशाले—मेव आपातपश्यत्य अग्निं अथ अनितं चायुग्मां श्वानं प्रियम्
 सा कंग हृत्य आज्ञाय यस्य यथा अस्मा अतिपश्यत्य लादसी ग्रन्थेव गतादिपश्यत अतिवर्त्यान् उत्तादयिष्यसि
 अनश्चियसि करिष्यसि किञ्च। अदुत्तेवित्रभृत्य यत्कापिनम् तेन संपन्नेत दृष्ट्य यम् असंभवितमप्यस्माकम्
 सित्यपितं यदार्पणसुत्याद्यसि कुत्तादयिष्यसि शीघ्रमेव वजनश्चियसि॥६॥ वै मेव दग्धे दृश्य गर्भेण यानं धियासहि
 त्वं उक्तपोनिजदुवा। कुम्भीपांकनं वरकंजत्तमीलं वद्वा अहरहर्षयत्वं वुरुषामोयमस्य॥७॥ अनहृत्य विद्येषण
 त्वेन यत्प्रदृश्य अथाहृत्य व्याप्त्य यो॥ न तत्रैवामेव स्त्रैभविष्यति। येव मध्युरुषासः धर्मराजस्य पुरुषामित्रगु
 प्राद्यः यमदासं गर्भं काष्ठ गर्भानामिपतस्यादिसंस्कारसंकरान्तिं दीर्घैवेत काष्ठरविनेदमेव दृश्यानं पा

राम०

६३ प्रसार्यस्तपते अतिरायेन वित्ताले गर्वहतं॥ अ त एव धियाय जनयात्नादिपद्विधकर्णणा सहितं पुरुषं
 पुरुषापत्यं पुत्र योवादिकं निजश्रुः नित रै हत चंतः कृत्याज निमरणोः नर्तनदत्तु कुम्भीपाकं कुम्भीपाकमि
 पं नरकविशेषं निजकुः वै यमस्य पुरुषासः पुरुषाः हृत्येत्य यत्वं जनगत्तिनामायासवैजननासर्वजनपूज्या
 अनेत्रै आशनया अहरहः प्रतिदिनेव द्वा॥ एवं इत्यं नव अलोकिकं सामर्थ्यमिति रेषाः पुरुषं कुम्भीपाकं नरं
 कंचनिजकुशिनिमानसमयेन संभावनं तेन संपर्कं यद्युभृत्य प्रारब्धतः संपन्नं वाहै यमित॥८॥
 अभ्यक्ताकास्त्वं कृतासंवर्णो दुरितं वहजानी यो वहृत्यानो शश्वत्यापनेत स्पृहित॥९॥ हृत्येत्य अभ्यक्ता
 अभ्यक्ता अभिअस्मान निमुखीभूत्य अकाव्यक्तस्य दृश्यासनी अभ्यक्ताकृष्णकांगिन उपहितः तथा आका
 आ अर्वाहृष्टाद्यर्थार्थं इत्याक्षरः अस्मद्भिमुखीभूत्यासनी अनास्य दान्तव्यो विद्येषः पूर्वसा
 न्तुजः स्ये वार्ष्यस्य उनरुक्तिर्यस्त्वा पैमितियास्कः अभ्यासं भूयासमर्थं सम्यते॥१०॥ एव दर्शनीया हृत्येत्य

तूचिवान्॥तथा स्वलंकृता सुषुभवं कृताकर्मभूषणकुउला घलं कारभूषिता॥५॥ दृश्यपि सनीतं नोः समार्कसर्वे
 दरितं लज्जनिनेऽुःख प्रदेदुरदृष्टं च हयप्रवाहयनाशायेत्यर्थः॥उत्तरार्थकर्त्तव्यस्थाप्ताःस्त्रैहृत्येतं हृसा
 भाकर्त्तव्यावृत्तपापचेतसः पापानः करणं वेदतानीथाभ्यजानीहिन् ज्ञाताचतान्नाशायेति भावः॥३॥ यथा
 हृतिषु रासानं न थेवेचासुकृत्तरं तथात्यायुजा वयेत स्यनिहृत्यस्त्रैं सुजंगमम्॥६॥ इति॥३॥ हृत्येत्यधार्थाही
 नेत्रप्रविश्यनिष्ठं नेत्रिरुद्धमं पुरुषु रुपुरुणं प्रस्तुतं प्रारब्धं दरदृष्टं कर्त्तव्यस्त्रैं निदारित्यादिनार्थाऽवति
 अवमर्थम् आस्त्रेभाग आसी न स्येऽर्थस्त्रैं निदारित्यान्तर्मनस्य च एति च रत्नोभगः इति॥७॥ अतिष्ठनि
 प्रसिद्धः तथेवेचासुकृत्तरो भनकर्महृत्यपुण्यहृत्यस्त्रैः द्वारा रोपेण हृतिरात्रुमिति दोषः॥तथा हृत्येत्यायुजायु
 क्रूर्यमुक्त्याहेतुभूत्यावर्थं तस्यत्रकर्त्तुः शब्दाः स्त्रैं सुख्यस्त्रैं गमं जंगममपिनिहृत्यामर्थनि॥
 ॥४॥ उत्तिष्ठेव परेण हृतोऽज्ञातेव किमिहेऽप्सिः॥ अतीव क्षेत्रे हृतो जानिहृत्यामिविद्वः॥८॥ हृत्येत्य

८८०
९

तं अत्तानेव सनी इतो असदी यास्त्रेनान् उत्तिष्ठेव उत्था यत्परेऽह्येऽसुखी भूयग प्राप्ता इहस्तिलाकिंक
 तुं मिष्ठसिः इहस्तिलाः ममीव मनिष्ठत्वयाकर्त्तु मशुक्यमित्यर्थः॥अभिष्ठु यदिमरी यमुक्तं नकरिष्यसि
 तराहृत्येतेन वशीर्वापो वेच अभिष्ठुत्यामि॥ अभिष्ठुखी भूयकर्त्तव्यव्याप्तिः अतीविद्वपवाय स्वास्मा
 तस्त्रैनात्॥९॥ सायसाः संत्रिनो सयोर्विभ्रमेव परस्त्रिनो लेन स्त्रैनो हृत्येत्यायदिनो जीवयस्य
 तस्त्रैनात्॥१०॥ हृत्येतेन स्वाक्षरं गदेहृतिरेष्वाय सायसाः अयः शब्देन लोहं तस्त्रैवधिनः आयसाः सुषुप्ता
 शिन्॥११॥१२॥ हृत्येतेन स्वाक्षरं गदेहृतिरात्मविद्यर्थः॥१३॥ इति॥ असयाः अस्त्रेनिष्ठाप्तिष्ठित्याकिंक
 आयसाः स्वायसाः अस्त्रेन मलोहपटिताऽत्मविद्यर्थः॥१४॥ इति॥ असयाः अस्त्रेनिष्ठाप्तिष्ठित्याकिंक
 खड्गः संत्रिविष्ठनेहृत्येतेन सेत्रवपर्मुषिच्छवर्वाण्यपि अस्त्रयादिसंधिस्त्रैवाग्निवेच वज्रानी न एवत्यात्माव
 हृत्येतेन रस्त्रिभिस्त्रैलेन वतानिपर्वाग्निहृत्यामिविहृत्यस्त्रैः॥१५॥ हृत्येतेन क्रूरेहृत्येतेन वदिनोऽस्त्राक्षमर्थं अन्त्रूपूर्व
 जीवयसिजीवयिष्ठसि न अस्त्रैन वेचेवतेनामिविहृत्य इति॥१६॥ दास्यो छियोद्दिपदेमावकिविचनुवर्यदः॥१७॥ मा

तानीन्तुज्ञानस्वाभावेणप्रतिक्रियप्रतिवेशिनो॥३४॥हेहृत्येऽस्यवृत्रोऽदिपदंस्तग्नहवर्तिनंदि
पदंस्तुकुञ्चवृद्धिकमात्मिष्यःमेवउचित्वंअवशिष्टंकावानानाथाःअस्याकिंचित्किंचिदपिचतुष्यदंगवा
दिक्षोद्धिष्ठःप्राणयत्॥एवंपूर्वार्द्धेनसामान्यतःअस्यादिपदेवमोशिष्ठेन्द्रकुञ्चराईन्द्रियोषतआहानथा
हिमाज्ञानीन्त्रास्यज्ञानेन्द्रियेन्द्रियोगाज्ञानेनित्यनुत्तमपरमप्रेमास्यदान्विदीषतआ
हाऽप्यज्ञानिति।अभ्यासाङ्गतिष्ठपाअथवलिंचित्संबंधिदिपदेवतुर्धारादेन्द्रियोषतआहामावेशप्रतिवेशिना
किंति।अस्यवेशिप्रतिवेशेन्द्रियोगाङ्गतिष्ठपाविनाप्रविशितिसंबोधेनअस्यगहेन्द्रियोगेरीपित्तिष्ठमेयमात्रघस्ति
त्रे यमागुणेयादिसर्वेषिंसंबधिवेशिण्डेनस्तेयस्त्रियानिकटेत्तित्वाऽस्यगहेन्द्रियप्रतिवेशासर्वेषिप्रतिवेशे
शिवर्गःएवमस्याक्तोर्धःपाठ्यव्यापत्तियित्वाऽपश्चातलंईम्बरेवेदद्विष्ट॥३५॥काव्यताप्रहितासिमायै
नाभियायनः॥ततस्तापात्तुरुद्धयोगमेनमित्यित्वाऽप्तिष्ठ॥३६॥हेहृत्येत्वेयेनशाक्यतारात्मवदाचर्तिवा

३५-
३६-

५

कृयतिशक्त्यनाकृयन्तेनकृत्यता।कानुवदाचरतामार्तिप्रहितासि अभिमुख्याभूपेषितासि यथायेनप्रकारेण
यतोयसान्तस्यनात्मनापानेनेवप्रकारेणतत्स्तमित्वेवस्त्रनेकेषंसर्वजनप्रत्यक्षःएरमात्कासर्वज्ञावनियंता
मर्यिअंतःतद्याकारेष्यित्वाऽप्तिष्ठःहेहृत्येसतात्मानुदरुप्रेरवत्॥३७॥एवंतेनिकृत्तास्याभिर्व्यल्लादेविसु
र्वशः॥यथेनमार्थिनागतापाठ्यीनिवृत्तोऽप्तिष्ठ॥३८॥हेहृत्येषानेखेन्द्रियादीयमानेहेहृत्येएवमनेनप्र
कारेणास्याभिर्व्यल्लामेन्द्रियोगेणात्मसर्ववृत्तिःसर्वेषिष्ठिप्रदलपादादिव्यवेषुविहृत्तायित्वासी
यथेत्यथागतेस्त्रनेगतानत्यन्तंआश्रित्वर्व्याङ्गकांआश्रितासनानोऽस्याज्ञाहस्यज्ञाकांनिवेष्यपाप्यभीमिवापापं
दधिपार्थविप्रायश्चित्ताद्याचरणंविनास्यात्मवदेशस्यपर्यन्तितेपापविष्यःपापधारकाऽपतिनासित्कर्जनास्त्रियेव
यथावेदिक्तजनश्चात्मवित्तेपत्त्वं॒३९॥यथाविषुद्गुदोऽवल्लास्यादनुश्चयन्ति॥एवंसप्रतिष्ठुप्यदेवेमेया
दंष्ठिकार्षित्वाऽप्तिष्ठ॥३१॥यथायेनप्रकारेणविषुद्गुदःविषुद्गुदिसितोऽप्तिष्ठमेयाप्यमन्तु

अस्मै॥ तंविद्वीर्षिति।

२

व्यनिअनुक्रमणशुक्रोभवतिगावमनेनप्रकारेणमेष्टसंमर्थं परं हस्तासूपंचिकावंतिकर्तुमिष्टतियः पुरुषः सप्रति
 शुच्यतुस्यमेवप्रतिशुद्धोभवतुगायाकवित्तल्लिदामेवापंचिकावंतिसापिप्रतिशुच्यतितिंगविपरिण
 मद्विनि॥३७॥यथा प्रतिशुक्रोभूतात्मेवप्रतिधावति॥गायंत्रमेवधावतुदीमेषापंचिकावंतियामेवापंचिकी
 मद्विनि॥३८॥यथा प्रतिशुक्रोभूतात्मेवप्रतिधावति॥गायंत्रमेवधावतुदीमेषापंचिकीवंतियामेवापंचिकी
 वंतियामेवधावति॥३९॥यथा प्रतिशुक्रोभूतात्मेवप्रतिधावति॥गायंत्रमेवधावतुदीमेषापंचिकीवंतियामेवापंचिकी
 वंतियामेवधावति॥३१॥योनःप्रतिशुक्रोभूतात्मेवधावतुदीमेषापंचिकीवंतियामेवापंचिकीवंतियामेवापंचिकी
 वंतियामेवधावति॥३०॥योनःस्त्रीअरणोयश्च
 इष्टायोनिघांसति॥दैवास्तंसर्वेधूंपुत्रस्त्वमेवंतांरं॥३५॥एततुः स्त्री योनानव्यादिः अरणो
 रणरहितः संग्रामरहितोभूतात्मिघांसति हंतुमिष्टतियश्चयोविनिष्टयः स्त्रे ह्ये शशसंघातपोः निर्-
 तरंस्यायति गव्यायतेऽतं सव्याहतस्तं सव्यपतेमतस्तं सविष्यस्त्रियन्नेतवशिरम्बुद्धिर्ज्ञेषु

४८

४

३

स्यामिष्टयेवमादि पूर्वकं स रणकर्त्ता संग्रामकर्त्ता सर्वे अग्नोश्चादित्यप्रभतयोरेवासंधूंपुत्रहिंसंतु यतोमम
 ब्रह्मसंवस्तुपूर्ववृत्तवृत्तयन्तरं अनवर्तिं शारीरमप्यवर्तिं वैमकवचं रक्षकं सन्त्वयी वर्तिं इति॥४०॥अथशु
 गमयोमे करेतप्रश्नरेयोगारेयोविवेशानेऽयेमेकर्त्तनवेकर्त्तरुंजनेऽन्द्रं द्वावनै॥४१॥प्रतिसरप्रतिधावतु
 मारद्वपितृगाहाम्॥मूर्खानमेषांस्कोटयपदमेषांकुटिजहिः॥४२॥हेहुत्येयः कृत्याकाशेतुःमेमप्रदारेप्रहृ
 एद्वारं पद्माद्वारं तस्मिन्द्वयेप्रहृत्युं अनंतपठुत्ययस्विनैर्दर्शनादैवतं जगत्यायोहकैः अति सों द्वयेद्वारेकरेति·
 तपतितिश्चैवः॥सर्वतत्त्वायः त्वं अन्वर्तिरागेहेतां करेति॥तथायोनिवैश्च नेनिन्नर्त्तिवैश्चात्मास्मिन्निविवेश
 नं उपवेशनशेनादिस्त्वानेतत्पित्तिवैश्च नेतृपयवेशनान्वयनादिस्त्वानेतां करेति तपायेहत्याकारिणः शत्रु
 वः नेममके शनखैकेशायनवानिवैश्चान्वयनादिस्त्वानेतां करेति तपायेहत्याकारिणः शत्रु
 मै अस्योः कङ्गये नथादं धावने दं तरोधने हेहुत्येतां कुट्टिः॥४३॥पूर्वेनान्वेषामपि कृत्याकारिणां मूर्खानेन

शिरःस्फोटयअवयवरेविदारथ्याहेकल्पेण्ठांकलेप्रसिद्धंकलेवा यद्वा कलेगहे हेकलेतं पदं स्त्रीयेषु
 जाहियज्ञ स्थापयाऽनेषांग हेकलेवालं सर्वं दानिष्ठेत्यर्थः अथष्टितीयस्त्राक्त्वोर्धः॥ तत्रपितर्गहानिस
 तः समस्तायदात्रगहानितिव्यस्तेहत्वापुन ऐरेवेत येवास्याम्भिः हि प्रतिसरणां गहन्ननिधाव-
 कः कानिवपितर्गहान्कुमारश्व-इति देवान्ययः पूर्वीर्धर्चस्याऽप्यप्रत्यक्षराम्भास्याऽप्रतिसरप्रतिसरण-
 देवनगलेनिष्ठाप्रभः क्षमस्त्रवैरकस्यास्तेमस्त्रवैरकस्यावापादद्वयं प्रतिसरणाशीलः पादद्वयं पर्यं
 नेलं वामानः पूर्वीक्षमस्त्रवैरकस्यावायन्वनमोमणिरेवत्यते रक्तं हृष्माविक्षेमाणिप्रतिस-
 रं ज्ञानयोऽस्याव ध्रुविनोदलोहनिष्ठायन्वायनस्त्रेदर्दीनान्त्रेनप्रतिसरणदेवनश्चतुवधार्थनिर्भितव-
 इम्याकारं कृत्वा द्वाव्याख्यात्मनस्त्रवैरकस्याऽप्तिवादिमिकारेवनि श्रीयतेयद्वा० विद्वन्नेविष्ठेषु नेत्राः प्राक्तः गलस्थापादान्वावलं वैरकस्याऽप्तिवादिमिकारेवनि

१३

प्रतिविकास्त्रप्रतिसरणादेवनश्चरुपुंखीदाणपणाद्यपिसेवउत्तानपृष्ठपिसेवसपलीपाधन्तुक्ते इमांसना-
 म्योषधिमित्यादिकेदर्शपितर्गहान्यस्याः पर्णाश्चिद्घमानोनुत्यं खंडद्वयं नमवत्येवा एकं च एकारमवत्य-
 परं रुरुपुंखाकारं प्रतिसरणदेवनसेववर्तुपुंखीगत्यते इति संप्रदायाः पश्चाद्वहस्तरहस्तीच्छयेवाद्य
 हावेन कृत्वा कृतानं प्रतिसरणतीति त्रुत्यत्वाप्रतिसरणदेवनवलगशब्दाः च्युकृत्वाविशेषएवोच्यते तेन
 हेप्रतिसरकृत्वाकारिणं प्रतिसरणाशीलकृत्वाविशेषहेवलगणां कृत्वाकारिणां गहन्ननिधावकः कानिवा-
 पितर्गहान्कुमारश्व-कुमारोद्यापितर्गहान्ननिधावत्येत्यर्थः तदत्तुकिं कर्तव्यमित्याहाऽप्यपूर्वी
 कानां सर्वेषामपि कृत्वाकारिणां मूर्धनेशिरःस्फोटयववर्याविदारथ्यहेवलगशब्दाः कृत्वैर्वर्णात्प्रेप-
 मिद्वेकुलेवायद्वा कुलीगहेवलगशब्दायेक्षेत्रं पदं स्त्रीयं परं जहस्तजस्त्वयात्मेषांकलेगहेवालं ॥
 वैदानिष्ठेत्यर्थप्रतिसरणाऽप्यतेजसानं जयो मत्यमनेसदधिषोदमर्दाअनगतासः ॥ अतविष्ठेतो धैर्यविष्ठा

विध्यते तृतीये वस्तु स्यानेऽसदनयमस्य॥४३॥ अनेन यामिने प्रतिकृत्या करिजात्रो प्रार्थयने। अतिगाल
नपूर्वकं हेऽप्येव एते कृत्या करिणः शब्दे वः अन्तज वः अनिकृटिवाः सदाधियः सदासर्वदामर्थ्यवध
मेव धार्यन्ते नेत्रस्य धियः सदामर्थ्यवध ध्यात्यर्थुर्मृदा उर्मृदा। दुष्ट मदः अनिदुष्टभिसानवंतः अनन्यना
सः नविधेन अग्राग्नियासां ताः अनन्याः अग्राग्निः इति: अन्नाग्नाइत्यर्थः। दृश्योनामानासि काषे यों ते अनन्य
तासः अन्नाग्नासि काइत्यर्थः। सुर्यं सुखु गित्यादिनाजसः ऋग्ने सुः। तेऽनंजसासाक्ष्येनमसुंजहाम्भुः
दुष्ट वंतः गृहान् वृश्चकृत्यादिनेत्राद्युष्मितिविवरणः। अतिशीणा न त्रयां
संबंधिनः आविष्यमस्मसान् कृत्यान्तद्वये वस्त्रस्य वेव वस्त्रस्य विवस्त्रः सर्वस्यापत्यवेव। न तः स्य
वेव वस्त्रस्य मर्त्यं पुत्रस्य ईश्वर्यमस्य मदेष्टाहं देष्टिर्येष्टर्येष्टर्येष्ट। ४४। येनोर्येष्ट अर्थितासी अनेन इर्म
र्मा सो अन्तवदेतः। नेषां व प्रूप्यर्थिपाजानवेदः। शुक्लं न दृश्यमिसंदहस्य॥४५॥ अनेन यामिष्यमिनेप्र

तिकृत्या करिजात्रो प्रार्थयने। अतिगाल नपूर्वकं। हेऽप्येव कृत्या करिणः दुष्टरिताः दुष्टरिताः दुष्ट
श्वरिता। सः मर्त्यः मरणधर्मीयाः अभिनिकटमर्त्यो देताः। अन्तवदेतः। असत्यवदेतः। अतएव दुष्टरिता
श्वरिता। सः मर्त्यः मरणधर्मीयाः येकृत्या करिणः शब्दे वः स्मारेकं धिनं जहुर्मृदात्यवतः तेषां वृष्णिरौराणिहेजात्वेदः। जा
तानोप्राणिनां वेदयितन् हेऽप्येव धार्यनेत्रासां अभिसंदहस्य अभिमुख्यी भूयसम्यक्प्रकारेण मस्मसाकृ
त्याक्षयम्। शुक्लं वृश्चकृत्यान्तद्वये वस्त्रस्य विवस्त्रः। योजैवः। दुष्ट
र्मा कमिवः। शुक्लं वृश्चकृत्यान्तद्वये वस्त्रस्य विवस्त्रः। योजैवः। दुष्ट
र्मा न सुरामित्यपामार्थ्यउपरिदादुपचारस्य येनोपमीश्वत् इति यास्त्रश्शि॥४६॥ कृष्णवर्णे महादूष्टवृश्चकृत्यान्तद्वये
विमर्शम्। देविविमर्शदेविमर्शाकृत्यनरयतु॥। ४७। हेऽप्यवर्णेऽनिश्चामवर्णेऽप्यमहादूष्टवृश्चकृत्यान्तद्वये
देविविमर्शम्। देविविमर्शदेविमर्शाकृत्यनरयतु॥। ४८। हेऽप्यवर्णेऽनिश्चामवर्णेऽप्यमहादूष्टवृश्चकृत्यान्तद्वये
देविविमर्शम्। देविविमर्शदेविमर्शाकृत्यनरयतु॥। ४९।

ते पुरवं रोद्दनं दिनानं दमावहा॥ ज्वरं मृतकमयं धीरं विश्वासा शय मेत्वर्ण॥ इति॥ ४६॥ हेक वेर कुंदधिं वि
 भर्ति धारयति पाल यत्री लुतरहि शः स्वामी दिव्यालः तस्य संबोने हेक वेर दिक्षाल मृदुकुड़ि सखते तद
 मुखं रोद्दनं दिनानं दमावहा देवतावस्थत ऽर्द्धे द्वारकार्कं धिवयां तरसंचारं परित्ययत स्त्रैरुद्ग्रसेवा
 क्षिएति कुपेरुद्ग्रस रवं मृतकमहादेवगांनं दिनं प्रसादुः नं दिन द्वयत्वराहिनिरसनेन वोकान्
 त श्रीलोनदी नस्य संबोधने हेनं दिनं मृदुकुड़ि सखते तस्य मुख्यगणते आनंदमावहा अस्मान् आनंदप्राप्य ज्वराहिनि
 रसनेन यद्या नं दिन देवतावस्थत ऽर्द्धे द्वयत्वराहिनिरसनेन धनादिश
 नेनवानश्च लोनं दिन तस्य संबोधने हेनं दिनं मृदुकुड़ि देवप्रसादात तज्ज्वराहिनिरसनेन धनादिश
 मानं द्वयितः हेक वेर आनंदमावहा प्राप्य तु कथमानंदप्राप्य यत्वत आहा धीरं अतिकृं अतिसंतापज
 न कं मृतकमयं मर्दो मर्दं यथाद सो मृतकमयं मृतकमयतन कं द्वयं भूतं ज्वरं विश्वासा प्रविश्वासी प्रे

४६

षोभवास्मिन्नरे द्वयं पर्याज्वरे प्रविश्वयकिं कर्तव्यमिलतकाहानेममृत्याजाभितं ज्वरं नाशय। स्य एकं वेर रुद्धं वे
 कमस्त्रेयस्त्रादुखकेवर द्वय प्रश्निः ॥ ४७॥ अव ब्रह्म लक्ष्मी द्वय विषः ब्रह्म लद्वै द्वै नपा
 पाकरो जहियरो धर्मधना धृपहारेण अतिनार्द्धे कुञ्जान्दकुलामारयावयमनपर धाअतोनो स्मानवा अनप
 राधास्त्रयानस्य एव्याहृतिनावः॥ ४८॥ अथं विषमः हृषीकेलादनमेत्राः॥ फूकुडुकुडुहिमस्त्राद्वये विधूमानिसम
 प्रभेः॥ जहिरात्रेत्वा शूदेन रुद्धस्य पिघ्योगितं दति॥ ४९॥ विधूमानिसमप्रभेः विषगतो धूमो यस्माद सेवि धूमः
 विधूमधासा वनि श्वविधूमानिः विधूमानिनामातुलाप्रभादीत्यस्याः साविधूमानिसमप्रभानामसाः संबोधनेह
 विधूमानिसमप्रभेः धूमलेशरहितानि ज्वलितोगारुद्यामितुव्यरीमेहेकुडुकुडुलेत्रिधूमेनकुलाशकूलात्मरुद्याम
 यानशकूलाकुलाकारिणो जाह्नवामारयाआदामनिश्चय योगानार्थं पुनस्तदेवाहा फूकुडुधिकुलत्थिकुलस्य जहिमा
 रुद्धाविधूतेनकुते विधूतुष्टुहेनेहुकुडुधिकुलत्थिकुलत्थिकुलस्य जहिमा ॥ ५०॥ इति विष्वासी

गोरीयं कल्याणं तात्रिस्तुतम् शुद्धगत्वा कैव्याख्यातं ॥ शारस्तु ॥ इति श्री पतिकपति कनिष्ठतनयवासु
 देवविचित्रायो ॥ हृत्यानिर्हरण स्तुतगणवारव्याख्यां वालबोधविवेकिन्यो पिष्टवादगारब्दाय मष्टान्तारिशुद्धगा ॥
 त्वं कल्याणं कल्याणं तात्रिस्तुतम् श्री पतिकनिष्ठतनयवासु देवदिवे देवविचित्रायों हृत्यानिर्हरण
 स्तुतगणवारव्याख्यायौ वालबोधविवेकिन्यो जक्षेप्यलादीभयराख्वाय सकलहृत्यानिर्हरण स्तुतगणवा ॥
 यान्तम् ॥ श्रीरामः ॥ रामः ॥ ३३